

Arrest

nr. 29 334 van 29 juni 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 17 februari 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Y. GÜNER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 24 september 2008 een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van de burger van de Unie in functie van zijn vader.

1.2. Op 17 februari 2009 nam de gemachtigde van de minister een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd op 24 februari 2009 aan verzoeker ter kennis gegeven.

Dit vormt thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving, aangevraagd op 24.09.2008 door (R.E.B.), (...), van Bulgaarse nationaliteit, geweigerd

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1)

Reden van de beslissing (2):

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: betrokkene heeft niet aangetoond in het verleden ten laste te zijn geweest van zijn Bulgaarse vader (geen bewijzen van financiële steun)."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker een schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook van de algemene rechtsbeginselen, met name de rechten van verdediging en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motivering, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker stelt ook dat het verbod van machtsmisbruik geschonden is.

Verzoeker stelt:

a) Verzoeker deed op 24 september 2008 een aanraag tot vestiging overeenkomstig het model van bijlage 19 en dit in functie van zijn Bulgaarse vader, (V.B.R.), geboren te Bulgarije op 6. 12.1960. van Bulgaarse nationaliteit. Verzoeker werd als gevolg hiervan in het bezit gesteld van een Attest van immatriculatie.

Een familielid van een Belg of een EU/EER-onderdaan kan de aanvraag tot vestiging in België zelf indienen.

Op voorlegging van het bewijs van het EU-burgerschap zal de gemeente het familielid onmiddellijk zonder voorafgaande woonstcontrole inschrijven in het wachtregister en levert het een bijlage 19 af. (<http://www.vmc.be/vreemdelingenrecht/wegwijs.aspx?id=233>, zie STUK 3)

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag moet het familielid alle documenten voorleggen die bewijzen dat hij voldoet aan de voorwaarden voor gezinshereniging. Worden niet alle bewijsstukken overgemaakt binnen drie maanden na de aanvraag dan weigert de gemeente de aanvraag en levert het een bijlage 20 af zonder bevel om het grondgebied te verlaten, liet familielid krijgt dan een maand de tijd om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na deze bijkomende maand nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert de gemeente een bijlage 20 af, deze keer met bevel om het grondgebied te verlaten.

In casu is er geen bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd aan verzoeker waaruit zou blijken dat hij bijkomende documenten diende voor te leggen met betrekking tot de financiële steun door zijn vader. Hij werd enkel in kennis gesteld dat hij documenten met betrekking tot zijn onvermogenheid en het ontbreken van inkomsten in het land van herkomst diende toe te voegen aan het dossier.

De bestreden beslissing schendt aldus bovenstaande artikelen, nu de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.

b) De motivering die wordt gegeven aan de beslissing is niet afdoende, gezien verzoeker - niet in kennis werd gesteld van het ontbreken van bijkomende documenten met betrekking tot de financiële steun door vader en aldus - niet beschikte over een bijkomend termijn van één maand om deze ontbrekende stukken toe te voegen aan het dossier.

c) Verder is de bestreden beslissing niet gemotiveerd wat betreft de feitelijke overwegingen, nu verzoeker niet in het bezit werd gesteld van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten waarin zou vermeld staan dat er nog documenten met betrekking tot de financiële steun door vader diende te worden toegevoegd aan het dossier. welke voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing diende te worden afgeleverd.

Verzoeker zou deze documenten zeker voorgelegd hebben, indien zij op een rechtmatige manier op de hoogte zou zijn gesteld.

Dat derhalve de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsplicht schendt.

d) Verzoeker blijft sinds zijn aankomst in België (dat is nu al meer dan een half jaar) bij zijn vader, (V.B.R.)(stuk 4) waarbij het overduidelijk is dat zijn vader hem financieel steunt en in zijn onderhoud voorziet.

Ter vervollediging: verzoeker heeft drie kinderen (...) uit een feitelijke relatie met (S.S.V.), (...). De minderjarige kinderen gaan allen naar school. (stuk 5).

e) Rekeninghoudend met wat er hierboven vermeld werd, meent verzoeker dat er absoluut geen sprake kan zijn van een redelijke behandeling van zijn aanvraag waardoor het redelijkheidsbeginsel wordt geschonden.

Verzoeker wijst erop dat door dergelijk motief te formuleren bewust een vicieuze cirkel door verweerder wordt gecreëerd waardoor manifest sprake is van totale willekeur en aldus machtsmisbruik door verweerder.

Verweerder dient op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel zijn motivering te stoelen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Er werd een beslissing tot weigering genomen op basis van een onvolledig dossier, zonder dat verzoeker de mogelijkheid heeft gekregen het dossier te vervolledigen.

Er is aldus sprake van schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel.

BESLUIT

Verzoeker meent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing dient uit te oefenen, Dit houdt in dat de Raad dient na te gaan of verweerder hij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke en juridische gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet een onredelijk besluit heeft genomen en of de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van de algemene rechtsbeginselen niet geschonden zijn.

Zoals hierboven toegelicht is er een schending van de supra opgesomde artikelen en beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker werd niet in kennis gesteld van het feit dat de documenten met betrekking tot de financiële steun door vader ontbraken in het dossier en heeft aldus niet de mogelijkheid gekregen om zijn dossier te vervolledigen."

2.2. In zijn repliekmemorie voegt verzoeker ook toe dat hij niet alleen de formele doch ook de materiële motivering viseert en betoogt:

"Verwerende partij meent **GEHEEL ONJUIST** dat alle documenten zouden zijn afgegeven maar verzoeker zou falen in het bewijzen van stortingen in het verleden. Verwerende partij verwijst naar diens stuk 2. De bewering dat alle documenten (inclusief het bewijs van stortingen uit het verleden) is foutief, nu verzoeker nooit enig document met betrekking tot stortingen uit het verleden heeft voorgelegd. Uit het dossier blijkt ook niet dat verzoeker een dergelijk document zou hebben overgemaakt. Verzoeker meent aldus **TERECHT** dat hem een bijlage 20 **ZONDER** bevel om het grondgebied te verlaten moest worden overgemaakt met de mogelijkheid om hem een bijkomende termijn te voorzien om de nodige **ONTBREKENDE** stukken over te maken.

Verwerende partij geeft enerzijds zelf toe dat er geen bewijzen van stortingen in het verleden zijn overgemaakt, zie nota met opmerkingen van verwerende partij, pagina 5:

'Op 24. 12.2008 heeft verzoeker enkele documenten binnengebracht, waaronder loonfiches van in zijn vader, een verklaring van het OCMW, een certificaat.

Verzoeker is echter in gebreke gebleven het bewijs te leveren van stortingen in het verleden, ofschoon zulk bewijs hem uitdrukkelijk was gevraagd."

Hoewel, iets verder op pagina 7 van diezelfde nota melding wordt gemaakt dat de gemeente bevestigd heeft dat alle documenten werden ontvangen:

'Alle vereiste documenten werden overgemaakt op 24. 12.2008. Uw aanvraag zal overeenkomstig artikel 51 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen beoordeeld worden door de Dienst Vreemdelingenzaken."

Het verweer dat de gemachtigde ambtenaar oordeelt over de voldoening aan alle voorwaarden is niet het twistpunt. De gemachtigde ambtenaar oordeelt over al dan niet voldaan is aan de wettelijke voorwaarden. Dat klopt, maar alle vereiste documenten moeten wel zijn overgemaakt.

In casu is dat niet het geval. Enig document over stortingen in het verleden ontbreken. De gemeente diende aldus de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte te brengen dat niet alle documenten werden

overgemaakt en aldus verzoeker een bijkomende termijn dient te worden toegekend om zich te regulariseren.

Verwerende partij heeft hier een procedurefout begaan. De bestreden beslissing is aldus niet afdoende gemotiveerd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voert een wettigheidscontrole uit en dient hiertoe kennis te hebben van alle gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of verwerende partij die correct heeft beoordeeld, en of verwerende partij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen.

Verzoeker verwijst tevens naar een andere zaak die voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd gebracht, een gelijkaardige zaak, die door de Dienst voor Vreemdelingenzaken na inleiding van de zaak werd teruggetrokken. (STUK 7)”

2.3. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptio obscuri libelli op. Volgens de verwerende partij werden de opgeworpen schending van “*de motivering*” niet naar behoren toegelicht waardoor het middelonderdeel als niet ontvankelijk dient te worden beschouwd. Nochtans blijkt uit het verdere verweer van de verwerende partij dat zij het betoog van verzoeker begrepen heeft als het aanvoeren van de schending van de materiële motiveringsplicht. Hieruit blijkt dat de verwerende partij ondanks de libellering van het middelonderdeel niet in haar verweer werd geschaad.

De exceptie van onontvankelijkheid van het middelonderdeel wordt verworpen.

2.4. Vooreerst dient gesteld te worden dat de Raad, waar verzoeker de schending van de rechten van verdediging aanvoert, vaststelt dat hij nalaat uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze zou hebben geschonden. Ten overvloede wijst de Raad erop dat de behandeling van een aanvraag van een verblijfskaart volgens een administratieve en niet volgens een jurisdictionele procedure verloopt. Het volstaat te stellen dat de rechten van verdediging op het administratiefrechtelijk vlak alleen in tuchtzaken bestaan. De rechten van verdediging zijn niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en kunnen derhalve in dit verband niet dienstig opgeworpen worden.

2.5. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

2.6. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82 301).

2.7. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.8. De juridische basis van de bestreden beslissing vormt artikel 51 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenbesluit). Artikel 51, §§ 2 en 3 van het Vreemdelingenbesluit stellen:

“§ 2.- Indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 heeft overgemaakt, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij de burger van de Unie wordt meegedeeld dat hij beschikt over een bijkomende termijn van een maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na afloop van deze bijkomende termijn nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten af overeenkomstig het model van bijlage 20.

§ 3.- In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2, wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister, binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag. (...) Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat.”

2.9. Kernpunt van de betwisting vormt het feit dat verzoeker vindt dat de verwerende partij een procedurefout begaan heeft. Volgens verzoeker valt zijn geval onder de toepassing van artikel 51, §2 van het Vreemdelingenbesluit en niet onder artikel 51, §3, van het Vreemdelingenbesluit dat in casu werd toegepast. Volgens verzoeker had hij eerst recht op een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten van de gemeente waarna hij nog over een maand beschikte om alsnog het vereiste document over te maken.

2.10. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag d.d. 24 september 2008 (bijlage 19) werd verzocht om *“binnen de 3 maanden, ten laatste op 24/12/2008 de volgende documenten neer te leggen: (4) Attest van onvermogen, Bewijzen van stortingen in het verleden, Bewijzen inkomsten van de vader (3 loonfiches van de vader), Bewijs dat hij niet ten laste is van het OCMW”*.

2.11. Uit het bovenvermelde blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag om een verblijfskaart in kennis gesteld werd van de verplichting om *“Bewijzen van stortingen in het verleden”* over te maken. Verzoeker kan dan ook niet dienstig stellen dat hij *“niet in kennis werd gesteld van het ontbreken van bijkomende documenten met betrekking tot de financiële steun door vader”* en *“enkel in kennis (werd) gesteld dat hij documenten met betrekking tot zijn onvermogenheid en het ontbreken van inkomsten in het land van herkomst diende toe te voegen aan het dossier.”* Uit het administratief dossier blijkt dat hij geen *“Bewijzen van stortingen in het verleden”* overgemaakt heeft. Verzoeker betwist ook niet dat hij in gebreke bleef de gevraagde bewijzen over te maken en stelt in zijn repliekmemoë uitdrukkelijk *“(…) verzoeker (heeft) nooit enig document met betrekking tot stortingen in het verleden voorgelegd. Uit het dossier blijkt ook niet dat verzoeker een dergelijk document zou hebben overgemaakt.”*

2.12. Daargelaten de vraag of verzoekers geval valt onder de toepassing van artikel 51, §2 van het Vreemdelingenbesluit, komt het de Raad voor dat verzoeker geen belang kan putten uit het verkrijgen van een eerdere, na drie maanden genomen negatieve beslissing door de gemeente in plaats van een negatieve beslissing na vijf maanden, getroffen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker toont zijn bewering dat hij, indien hij op *“rechtmatige manier op de hoogte zou zijn gesteld”*, deze documenten *“zeker voorgelegd (zou) hebben”* op geen enkele wijze aan. De vereiste stukken werden blijkens het administratief dossier nog steeds niet neergelegd en werden evenmin toegevoegd aan het verzoekschrift of de repliekmemoë. Verzoeker kon noch uit het gegeven dat de gemeente op de bijlage 19 op 24 december 2008 abusievelijk noteert *“Alle vereisten documenten werden overgemaakt op 24/12/2008”*, noch uit het gegeven dat hij van de gemeente geen bijlage 20 kreeg zonder bevel om het grondgebied te verlaten, redelijkerwijs afleiden dat hij ontslagen zou zijn van de verplichting *“Bewijzen van stortingen in het verleden”* over te maken (cfr. punt 2.10.), te meer daar uit het administratief dossier blijkt dat de gemeente op 24 december 2008 bij het overmaken van verzoekers stukken waaronder de bijlage 19 met de bovenvermelde abusievelijke toevoeging, aan de Dienst Vreemdelingenzaken meldt: *“Stukken niet in orde, er ontbreken dingen. Opgelet!”* Gelet op het feit dat verzoeker bij zijn aanvraag om een verblijfskaart klaar en duidelijk op de hoogte gebracht werd van het feit dat hij *“Bewijzen van stortingen in het verleden”* diende over te maken (cfr. punt 2.10.) en verzoeker deze bewijzen niet

neergelegd heeft, kan verzoeker niet dienstig stellen dat *“Er een beslissing tot weigering (werd) genomen op basis van een onvolledig dossier (...)”*

2.13. Te dezen kan er nog aan toegevoegd worden dat artikel 51, §2 van het Vreemdelingenbesluit een bevoegdheidsdelegatie inhoudt van de minister of zijn gemachtigde naar de burgemeester of zijn gemachtigde in een welomschreven geval, maar dat deze bevoegdheidsdelegatie de minister of zijn gemachtigde er niet van weerhoudt om negatieve beslissingen te treffen in het kader van artikel 51, §3, van het Vreemdelingenbesluit wanneer het recht op verblijf niet erkend kan worden. Het recht op verblijf dat niet erkend kan worden wanneer de neergelegde stukken niet volstaan kan *a fortiori* niet erkend worden wanneer de gevraagde stukken niet werden neergelegd. De Raad merkt verder op dat op het ogenblik van het treffen van de negatieve beslissing, de beslissingstermijn van drie maanden, toegekend aan de burgemeester of zijn gemachtigde verstreken was, waardoor dezen niet langer een weigeringsbeslissing konden nemen op grond van artikel 51, § 2 van het Vreemdelingenbesluit. Het verstrijken van deze termijn leidt echter geenszins tot een bewijs dat verzoeker beschouwd kan worden als zijnde ten laste van zijn vader. Bijgevolg kon de gemachtigde van de minister op grond van artikel 51, §3, van het Vreemdelingenbesluit geldig de bestreden beslissing treffen.

2.14. In zijn repliekmemoirie vult verzoeker zijn betoog aan met een verzoekschrift uit een volgens hem gelijkaardige zaak en de beschikking van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die stelt dat de bestreden beslissing in die zaak werd ingetrokken. Daargelaten de vraag of dergelijk argument op ontvankelijke wijze kan opgeworpen worden in de repliekmemoirie, stelt de Raad vast dat uit deze stukken niet kan afgeleid worden dat de beslissing in die zaak wegens de in punt 2.9. vermelde procedurefout werd ingetrokken en dat hiermee evenmin aangetoond wordt dat de in het middel opgeworpen bepalingen en beginselen geschonden werden door de bestreden beslissing.

Dientengevolge is het enig middel ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en negen door:

mevr. M. EKKA, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA